

Co naučilo deset let spolupráce s průmyslem Fakultu informatiky MU

komentáře

6. ledna 2018

Václav Matyáš □

Foto: Ondřej Surý / CC-BY

Spolupráce je od počátku fungování sdružení budována na filozofii, že zásadní je konkrétní společný zájem na určité formě spolupráce, je odmítáno neadresné dárcovství, píše proděkan Václav Matyáš.

Důležitou aktivitou je Soutěž pro šikovné studenty, díky které mají talentovaní vysokoškoláci v prvních semestrech studia možnost zapojit se do společných projektů laboratoří a partnerů.

Spolupráci s průmyslovými partnery uchopila Fakulta informatiky MU systematicky od roku 2007, kdy založila **Sdružení průmyslových partnerů**. Dnes se spolupráce projevuje na každodenním životě fakulty, mimo jiné formou společného výzkumu a vývoje, vedení závěrečných prací studentů (přes 120 ročně, téměř čtvrtina všech prací, a číslo pořád roste) i sponzorovaným výzkumem doktorandů.

Fakulta nabízí partnerství na třech úrovních – odlišných jak kvalitou, tak objemem společných aktivit (zejména počtem úspěšně obhájených závěrečných prací), tak i finančním plněním – SME partner, Partner a Strategický partner. Základní podporu partnerských aktivit poskytuje na fakultě Oddělení celoživotního vzdělávání a průmyslových partnerů. Po stránce výzkumu a vývoje je do spolupráce zapojena asi polovina laboratoří a výzkumných skupin, s výrazně vyšším zapojením tří z těchto laboratoří.

Důležitou aktivitou sdružení je od roku 2011 Soutěž pro šikovné studenty, díky které mají talentovaní vysokoškoláci v prvních semestrech studia možnost zapojit se do společných projektů laboratoří a partnerů. Přínosem této činnosti je nejen stipendium, které tak mohou získat, ale zejména zvyšování odborných kompetencí a rozšiřování praktických zkušeností.

Spolupráce je od počátku fungování sdružení budována na filozofii, že zásadní je konkrétní společný zájem na určité formě spolupráce, je odmítáno neadresné dárcovství. Tímto zajišťujeme, že dochází k rozvoji oboustranně přínosných aktivit, a tedy i vztahů. Drtivá většina získaných prostředků jde do aktivit výzkumu a vývoje – stipendia studentům a podpora činnosti laboratoří – a aktivit na pomezí výuky a vývoje, jako jsou soutěže závěrečných prací, semináře a konference nebo praxe studentů.

Jako největší slabiny na straně fakulty předně vnímám přetížení některých lidí a týmů na fakultě a zároveň nevyužitou kapacitu jiných. Problematické je také nepochopení principů spolupráce s firmami, společného výzkumu a vývoje ze strany některých – jinak velmi zdatných – akademických týmů či neochota k jakýmkoli závazkům nebo garancím překračujícím rámec spolupráce typu „best effort“. Občas je to také nedostatečná pružnost na obou stranách – na straně fakulty informatiky daná velkou setrvačností ve výzkumných týmech, respektive tématech.

V některých případech jsou komunikační těžkosti dané vytížením odpovědných pracovníků jak na straně fakulty, tak ještě častěji ve firmách. A do jisté míry chybí i širší kompetentní zázemí dostatečně blízko řešitelům-odborníkům (tedy přímo v laboratoři nebo aspoň na katedře).

Na straně univerzity jako celku je pak na místě si asi upřímně říct, že k vážnému a komplexnímu zamyšlení o možnostech univerzity z pohledu firem zatím nedošlo, respektive o něm nikdo v mém okolí neví. A tak firmy musí jednou cestou jednat s **Centrem pro transfer technologií MU**, jinou cestou s **Kariérním centrem MU**, jinými kanály ohledně výzkumu a vývoje, úplně jinými pak ohledně spolupráce při vedení závěrečných prací. A že ani podpora doktorských studentů nepatří mezi aktivity s preferencemi v daňové politice tohoto státu, to už snad ani nepřekvapí.

Autor je proděkanem Fakulty informatiky MU pro vztahy s průmyslem a absolventy.